

POROŻNIE (1) *av*

porożnie, [poroznie].

Pierwsze o oraz e jasne, drugie o pochylone.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVIII w.: poróżn, porożnie.

Z osobna, osobno, z dala od innych: żeby ieden drugiego po różnie [!] miefzkáiąc krzywdzić nie mogli. GórnRozm K2v.

[W przeciwstawieniu: »w kupie ... porożnie«: Infze zwierzęta máią dofyć síły ku obronie fwoiéy/ cokolwiek tych zwierząt ièft/ które lle tak rodzą/ żeby nie w kupie/ ále porożnie fwóy żywot wiódły/ fą té wĺzytkié/ to rogámi/ to zębámi [...] y czym infzym dobrze vzbroyoné. SenekaGórn 194 (Linde).]

Synonimy cf POROZNO.

Cf [POROZNO]

MC